

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Csörnyi István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bedecs Valéria jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztály Nyugat-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Vas Megyei Bíróságon 1.K.20.230/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. május 14-én kelt 1.K.20.230/2007/11. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Vas Megyei Bíróság 1.K.20.230/2007/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 90.000 /azaz kilencvenezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 351.700 /azaz háromszázötvenegyezer-hétszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél évekre végzett személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adó adónemekben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés megállapításai alapján a 2007. július 18. napján kelt 4145372734 számú határozatával a felperes terhére összesen Ft adókülönbözetet állapított meg, és kötelezte a felperest az adókülönbözet, továbbá adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2007. október 2. napján kelt 8529745651 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint a vizsgált időszakban a felperes egyéni vállalkozása /működésítői tevékenység/ veszteségesen működött, kiadásainak /biztosítás, egyéni vállalkozói kivét járulékaik, megélhetésre fordított összeg/ együttes összegére: ... Ft-ra ... Ft jövedelemmel /vállalkozói kivét/ rendelkezett. A forráshiányra a vizsgált időszak előtt keletkezett jövedelmek fedezetet nem nyújtottak, mivel adózó kiadásai abban az időszakban is meghaladták a bevételeit. Az elsőfokú hatóság - mivel a felperes

jövedelmei a kiadásaira nem nyújtottak fedezetet - a személyi jövedelemadó kötelezettség alá tartozó jövedelmek összegét helytállónan az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 109.§-ának /1/-/3/ bekezdései alkalmazásával becsléssel állapította meg. A 2001. évre: 1.267.789 Ft, 2002. évre: 6.681.427 Ft, 2003. évre: 362.487 Ft, 2004. évre: 1.428.407 Ft, 2005. évre: 4.061.097 Ft megállapított forráshiány összegeket a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény /a továbbiakban: Szja.tv./ 28.§-ának /1/ bekezdése alapján adóköteles egyéb jövedelemnek minősítette, amely a felperes terhére adókülönbözetet eredményezett. Az alperes szerint az elsőfokú hatóság a bevételek és a kiadások egybevetése alapján a felperes és az édesapja közötti, a számú ingatlanra vonatkozó ügyletet a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény /a továbbiakban: Ptk./ és az ingatlan-nyilvántartásról szóló CXLI. törvény /a továbbiakban: Iny.tv./ alapján helytállónan adásvételi szerződésnek, a ... Ft vételárat pedig az adózó kiadásának minősítette, továbbá helyesen állapította meg, hogy a felperes által felvett ... Ft kölcsön a számú ingatlan építésére, bővítésére került felhasználásra.

A felperes keresetében az adóhatározatok hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy édesapjával a ... ingatlanra vonatkozóan ténylegesen ajándékozási szerződést kötöttek, hogy a ... ház építése ... Ft-ba került, illetve az adóhiány és járulékai megállapításának jogszerűtlenségét hitelt érdemlően igazolta.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az Art. 108.§-ának /1/-/2/ bekezdései, 109.§-ának /1/ bekezdése alapján az adóhatóság helytállónan alkalmazott becslést, míg az adóalaptól való eltérést a felperes hitelt érdemlően nem igazolta. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 365.§-ának /1/ bekezdése, 379.§-ának /1/ bekezdése, az Iny.tv. 5.§-a alkalmazásával, a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, miszerint a ... ingatlannal kapcsolatos vitatott szerződés ténylegesen ingyenes jogügylet volt. A ... ház bővítése kapcsán is azt volt az álláspontja, hogy a felperes nem igazolta, miszerint a Ft-os magyar hitelen kívül a ... eurós osztrák hitelt nem az építkezésbe investálta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti az Art. 108.§-ának /1/-/2/ bekezdéseit, 109.§-ának /1/ bekezdését, az elsőfokú bíróság a rendelkezésére állító bizonyítékokat nem megfelelően értékelte. Lényegében megismételte és fenntartotta a keresetében foglaltakat.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 108.§-ának /2/ bekezdése alapján az adóhatóság köteles bizonyítani, hogy a becslés alkalmazásának a feltételei fennállnak, azonban az Art. 109.§-ának /3/ bekezdése lehetőséget szabályoz az adózónak ahhoz, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést hitelt érdemlő adatokkal igazolja.

E pertípusban, az úgynevezett vagyonosodási eljárásban meghozott adóhatározatok bírósági felülvizsgálata iránti perben is a /Pp. 324.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó/ Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. Az elsőfokú bíróság a közigazgatási eljárásban az adóhatóságot terhelő bizonyítási kötelezettség és a felperesnek biztosított igazolási lehetőség alapján lefolytatott bizonyítási eljárást, és az eredményeként meghozott alperesi döntést a kereseti kérelem keretei között, a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként jogszerűnek minősítette, és a keresetet elutasította.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Az elsőfokú bíróság értékelte a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványaikat, a meghallgatott tanúk vallomásait, ily módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdése alapján a maguk összességében értékelte, és meggyőződése szerint bírálva állapította meg, hogy az alperes határozatában a becslés során az adó alapjának valószínűsítését jogszerűen végezte, a felperes azonban a becsült adóalaptól való eltérést hitelt érdemlően nem igazolta.

Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§-ának /1/ bekezdése szerint ítéletében részletesen megindokolta, miszerint az adóhatóság azon

megállapítását, hogy az adózó a vizsgált időszakban a költségeire nem rendelkezett fedezettel, a felperes sem a közigazgatási eljárásban, sem a perben megcáfolni nem tudta. A felperes érvelése lényegében a bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésére irányult, amire a Legfelsőbb Bíróságnak nincs jogszabályi lehetősége.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a pervesztes felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a 6/1986./VI.26./IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2009. június 4.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**